

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.514/2022/7.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2023. április 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás bűntette miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2022. március 8. napján kihirdetett 19.B.127/2021/71. számú ítéletének vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja* a következők szerint:

A pénzbüntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést mindkét vádlott esetében *mellőzi*.

A felfüggesztés próbaidejét mindkét vádlott vonatkozásában 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a költségvetést károsító bűncselekmény jogszabályi megjelölése vádlott1 I. rendű vádlott esetében költségvetési csalás bűntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont *1. és 2. fordulat*], vádlott2 II. rendű vádlott esetében 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette [egy esetben a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont *1. és 2. fordulat*, egy esetben a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont *1. és 2. fordulat*].

Megállapítja, hogy vádlott1 I. rendű vádlott lakcíme cím1

A másodfokú eljárásban felmerült 53.059,- (ötvenháromezer-ötvenkilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság

[2] *vádlott1 I. rendű vádlott* bűnösségét költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont] állapította meg. Ezért két év, végrehajtásában öt év próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, öt év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és háromszáz napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét háromezer forintban állapította meg. Az így kiszabott kilencszázezer forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Rendelkezett – a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az I. rendű vádlottal szemben egymillió-ötvenezer forintra vagyoneklobzást rendelt el és külön kötelezte 158.338,- forint bűnügyi költség megfizetésére;

[3] *vádlott2 II. rendű vádlott* bűnösségét bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont] és bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont] állapította meg. Ezért halmazati büntetésül két év, végrehajtásában öt év próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, öt év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és kettőszáz napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét kettőezer forintban állapította meg. Az így kiszabott négyszázezer forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Rendelkezett – a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A II. rendű vádlottat külön kötelezte 178.974,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[4] A bűnjelként nyilvántartott iratok lefoglalását megszüntette és elrendelte azok iratoknál történő kezelését.

[5] Az I-IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 676.686,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[6] Az elsőfokú ítélet a III. rendű terhelt vonatkozásában 2022. április 1. napján jogerőre emelkedett.

[7] Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentett be:

[8] az ügyészség vádlott1 I. rendű vádlott terhére, súlyosítás végett, a kiszabott büntetések súlyosítása, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése és mellékbüntetés kiszabása,

[9] vádlott1 I. rendű vádlott védője elsődlegesen bizonyítottság hiánya okából történő felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése,

[10] vádlott2 II. rendű vádlott védője a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának rövidebb próbaidőre történő felfüggesztése és kevesebb napi tételszámú pénzbüntetés, valamint az egy napi tétel kisebb összegben történő megállapítása és a pénzbüntetés részletekben történő megállapítása végett.

[11] Az elsőfokú ítélettel szemben a IV. rendű terhelt és védője is fellebbezést jelentettek be, amelyek elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányultak. Fellebbezéseiket azonban a másodfokú eljárásban visszavonták, így az elsőfokú ítélet a IV. rendű terhelt vonatkozásában 2022. október 25. napján jogerőre emelkedett.

[12] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.168/2022/6. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálja felül, egyúttal bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván jelen lenni. Az ügyészség fellebbezését annak indokolásával egyezően azzal a pontosítással tartotta fenn, hogy azt az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés és a pénzbüntetés súlyosítása, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása iránt előterjesztettnek tekintse. A fellebbviteli főügyészség fellebbezése vádlott1 I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítését is támadta. Részletesen kifejtett álláspontja szerint vádlott1 I. rendű vádlott felbújtói magatartást fejtett ki azzal, hogy az általa vezetett gazdasági társaság képviselőjeként a könyvelését intéző IV. rendű terhelt útján nyújtotta be a hamis tartalmú adóbevallásokat és a nyilatkozatok hamis tartalmával a IV. rendű elítelt is tisztában volt. Erre tekintettel további súlyosító körülményként indítványozta értékelni az I. rendű vádlott esetében a felbújtói magatartást, azaz a kezdeményező, vezető, mást bűnelkövetésbe vivő szerepét.

[13] Észrevételezte, hogy a törvényszék a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 396. § (4) bekezdés b) és (5) bekezdés b) pontja esetében nem jelölte meg a fordulatot.

[14] Megítélése szerint vádlott1 I. rendű vádlottal szemben a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a középmeértéktől (7 év 6 hónap) lefelé eltérő, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása szükséges, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése nem indokolt. Az I. rendű vádlott jövedelmi viszonyaira tekintettel a pénzbüntetés egynapi tételének összegét eltúlzottan kevésnek tartotta, ezért annak lényeges megemelésre is indítványt tett.

[15] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg és

[16] vádlott1 I. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményét felbújtóként elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat] minősítse, a kiszabott szabadságvesztést és pénzbüntetést súlyosítsa, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését mellőzze és az I. rendű vádlottat közügyektől eltiltásra is ítélje,

[17] egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy vádlott2 II. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményeinek helyes jogszabályi megjelölése: bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat].

[18] *vádlott1 I. rendű vádlott védője* fellebbezését írásban részletesen megindokolta, azt a fellebbezési nyilvános ülésen is fenntartotta. Az elsődlegesen felmentésre irányuló fellebbezését arra alapította, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által beszerzett bizonyítékokból okszerű következtetés mellett az I. rendű vádlott bűnössége kétséget kizáróan nem állapítható meg. E körben hivatkozott tanú1, tanú2 és tanú3 tanúvallomására, akik alátámasztották védence azon vallomását, miszerint csak egy stróman volt, az cég1-t ténylegesen nem irányította, annak nem volt tényleges vezető tisztségviselője. Hangsúlyozta, hogy fellebbezése nem a bizonyítékok mérlegelését, hanem az elsőfokú bíróság tényből tényre vonatkozó helytelen következtetését támadja.

[19] Az enyhítésre irányuló fellebbezést a jelentős, a bűncselekmény büntetési tételének felső határát is meghaladó időmúlással, az I. rendű vádlottnak a bűncselekmény elkövetésében betöltött – II. és III. rendű terhelthez képest – jelentéktelenebb szerepével indokolta. Utalt arra is, hogy vitatható a tettesi alakzat megállapítása, az ítélet indokolása a részesi alakzatot támasztja alá.

[20] Az ítélet belső arányosságára, a terheltségek által halmazatban elkövetett bűncselekményekre és arra is figyelemmel, hogy a bűncselekmények elkövetésében nagyobb cselekvőseget kifejtő terheltek esetében az ügyészség az elsőfokú ítéletet tudomásul vette, alaptalannak tartotta az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését.

[21] Másodlagosan a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetében a próbaidő tartamának, a pénzbüntetés esetében a napi tételek számának és az egy napi tétel összegének, továbbá a fellebbezési nyilvános ülésen a szabadságvesztés tartamának enyhítését is kérte. Hivatkozott arra is, hogy a védence által működtetett város neve-i club helyiség neve szórakozóhely bérleti jogviszonyát 2023. február elején felfüggesztették, ezért e vállalkozásból már nincs jövedelme az I. rendű vádlottnak.

[22] *vádlott2 II. rendű vádlott védője* az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések, a próbaidő tartamának enyhítésére irányuló, írásban is megindokolt és a fellebbezési nyilvános ülésen is fenntartott fellebbezésében azzal érvelt, hogy a védence esetében számba vett

enyhítő körülmények súlyát és nagyobb számát a törvényszék nem vette kellő mértékben figyelembe. A vádlottakkal szemben kiszabott büntetések az ítélet belső arányosságának sem felelnek meg. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte a II. rendű vádlott javára értékelni a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, az időmúlást, azt, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetésétől is már több, mint egy év eltelt, a vádlott a társadalomba beilleszkedett és annak hasznos tagja. Továbbra is részletekben történő megfizetés lehetőségét kérte a pénzbüntetés esetében.

[23] vádlott1 I. rendű vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen arra hivatkozott, hogy 2012-ben került ahhoz a gazdasági társasághoz, amelynek tényleges tevékenységében nem vett részt. Mintegy 4-5 hónapon keresztül kizárólag a számlákat írta alá, emiatt hetente egyszer járt bent az irodában. A számlákat nem ő vitte el a könyvelőhöz. Gabona-felvásárlásban nem vett részt. Nem érzi magát sem tettesnek, sem felbújtónak, és bűnsegédnek sem. Jelenleg fuvarozást végez a mosoda neve mosodában és gyermekeket tanít dartsra. Havi jövedelme nettó 150.000-170.000,- forint. Egyéb jövedelme nincs, mert a club helyiség neve szórakozóhely már nem működik. Egyebekben egyetértett a védője által előadottakkal.

[24] Az ítéltábla az enyhítésre irányuló fellebbezéseket ítélte alaposaknak.

[25] vádlott1 I. rendű vádlott esetében a bejelentett fellebbezések irányára tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 590. § (1)-(2) és (10) bekezdése alapján – a Be. 590. § (9) bekezdésében írtakra is figyelemmel – az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált (elsőfokú ítélet tényállásának I/a. pontja).

[26] vádlott2 II. rendű vádlott védője által bejelentett fellebbezés a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a kiszabott büntetés tartama ellen irányult. Tekintettel arra, hogy a IV. rendű terhelt vonatkozásában az elsőfokú ítélet a másodfokú eljárásban a fellebbezések visszavonása folytán jogerőre emelkedett, az elsőfokú ítélet tényállásának I/b. pontja esetében a Be. 590. § (3) - (5a) bekezdései szerinti korlátozott felülbírálatnak volt helye.

[27] A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) és (5a) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a 607. § (1), illetve a 608. § (1) bekezdése, vagy a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[28] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján a korlátozott felülbírálat kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezésekre is.

[29] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[30] vádlott1 I. rendű vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az I. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a következőkkel helyesbítette a másodfokú bíróság (elsőfokú ítélet [3] bekezdés):

[31] az I. rendű vádlott a mosoda neve mosodának végez fuvarozói tevékenységet, amelyből havi 150.000-170.000,- forint nettó jövedelme származik. Egyéb bevétele nincs, mert a club helyiség neve vendéglátóhely jelenleg nem működik.

[32] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás I/a. pontja megalapozott, ezért az irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

[33] vádlott2 II. rendű vádlott esetében a korlátozott felülbírálat miatt a Be. 591. § (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálta a tényállás I/b. pontjának megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[34] Bár a tényállás I/a. pontja utalt ugyan az elkövetés helyére (elsőfokú ítélet [39] bekezdése), azt név szerint nem jelölte meg. Ezért a történeti tényállást az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, a rendelkezésre álló iratok alapján kiegészítette azzal, hogy az cég1. esetében az elkövetés helye város neve

[35] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást megfelelő terjedelemben lefolytatta, amelynek során mindazon bizonyítékot beszerezte, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségének eldöntése szempontjából lényegesek voltak. A bizonyítékokat kellő alaposággal, körültekintően megvizsgálta és részletesen, az iratok tartalmával egyezően számot adott arról, hogy mely bizonyítékokra figyelemmel vetette el vádlott1 I. rendű vádlott azon védekezését, hogy az ügyben csak úgynevezett strómanként vett részt, amiért büntetőjogi felelősség nem terheli. Az elsőfokú bíróság okfejtése logikus, azzal az ítéltábla is egyetértett.

[36] Lényegében köztudomású, hogy a számlázási láncolaton alapuló, a központi költségvetés megkárosítására létrehozott gazdasági társaságok hálózatában általánosan bevett gyakorlat a strómanok alkalmazása. vádlott1 I. rendű vádlott saját vallomása szerint is tisztában volt ezzel a szerepével, ami abban merült ki, hogy kizárólag a számlákat kellett aláírnia, a gazdasági tevékenységbe nem folyt bele. Ezt a védelem által hivatkozott tanúk valóban alátámasztották.

[37] Ugyanakkor az I. rendű vádlott – és itt az ítéltábla ismét az I. rendű vádlott vallomására utal – azt is sejtette, hogy nem egészen tiszta ügyletben vesz részt. A vádbeli időszakban azonban anyagilag meg volt szorulva, ezért szüksége volt a tevékenységéért kapott havi 150.000,- forintra. Az I. rendű vádlott eshetőleg szándéka tehát kiterjedt a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetésére, mert a körülményekből kellő alappal nem bízhatott abban, hogy cselekvőségével ténylegesen nem vesz részt a pénzügyi-gazdasági visszaélésben.

[38] Az a tény, hogy ügyvezetőként feladata csupán annyi volt, hogy az eléje tett, már kitöltött számlákat aláírja anélkül, hogy az azokon feltüntetett gazdasági eseményekről –

vagy épp azok meg nem történtéről – tudomása lett volna, egyértelműen azt támasztja alá, hogy az I. rendű vádlott közömbös volt aziránt, hogy magatartása következtében a központi költségvetést vagyoni hátrány éri.

[39] Mindezekre tekintettel az ítéltábla vádlott I. rendű vádlott vonatkozásában a felmentésre irányuló fellebbezést alaptalannak tartotta.

[40] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények minősítése törvényes, azoknak csupán a jogszabályi megjelölését kellett a másodfokú bíróságnak kiegészítenie.

[41] Helyesen döntött a törvényszék, amikor a vádlottakkal szemben az általa kifejtettek, illetve a 4/2013. (X. 14.) BK véleményre is figyelemmel az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazta.

[42] Az ítéltábla nem értett egyet a fellebbviteli főügyészszéggel abban, hogy vádlott I. rendű vádlott a költségvetési csalás bűntettét felbújtóként, a fellebbezéssel immár nem érintett IV. rendű terhelt pedig tettesként követte el (bár ez utóbbit az ügyészszégi végindítvány nem tartalmazza).

[43] Az ügyészség figyelmen kívül hagyta azt, hogy a költségvetési csalást tettesként csak olyan személy követheti el, akit az adott – tényállásban meghatározott – kötelezettség terhel, vagyis az adóhatósággal jogviszonyban áll, adóalanynak minősül. Ez a személy a gazdasági társaság ügyvezetője. Habár a költségvetési csalás törvényi tényállása kifejezetten nem tartalmaz személyes kvalifikáltságot, az egységes bírói gyakorlat alapján tettes (társtettes) csak az lehet, akire az előbb kifejtettek vonatkoznak.

[44] A gazdasági társaságok a könyveléshez, számvitelhez szükségképpen könyvelőt alkalmaznak és a könyvelő az, aki – rendszerint elektronikus úton – benyújtja a részére átadott számlák alapján elkészített adóbevallást. Jogviszonyban azonban a könyvelő nem az adóhatósággal, hanem a gazdasági társasággal áll.

[45] A könyvelő, amennyiben tudja, hogy az általa benyújtott adóbevallás hamis tartalmú, az erről szintén tudomással bíró ügyvezető költségvetést károsító magatartásához bűnsegédi bűnrészességet nyújt, ezért a költségvetési csalás bűnsegédje lesz.

[46] Ellenkező esetben, mint tévedésben lévő személy, magatartásáért nem vonható büntetőjogi felelősségre, tekintettel arra, hogy a bűncselekmény gondatlan alakzatát a törvény nem bünteti.

[47] Amennyiben az ügyvezető nem tud róla, és az elkövetés körülményeiből nem is vonhat le arra megalapozott következtetést, hogy a részére átadott számlák hamisak, úgy tévedés miatt ő sem büntethető, ugyanakkor a hamis (fiktív) számlákat átadó és valótlan tartalmukról tudó személy a költségvetési csalás közvetett tettese lesz. Az adócsalást ugyanis

közvetett tettesként vagy bűnsegédként olyan személy is elkövetheti, akinek nincs jogi kötelezettsége nyilatkozattételre (BH 2013.200., BH2017. 139.).

[48] Adóalanyiság hiányában a könyvelő tettesként fel sem merülhet. Ellenkező álláspont elfogadása azt eredményezné, hogy amennyiben a könyvelő tud a bevallások hamis tartalmáról, úgy a gazdasági társaság ügyvezetőjével társtetteségben valósítaná meg a bűncselekményt. Ezzel szemben a helyes minősítés ez esetben a könyvelő bűnsegédi büntetőjogi felelősségének megállapítása lenne.

[49] Ezzel azonos álláspontot fejtett ki az ítéltábla korábbi határozataiban is (Bf.I.323/2020/9., Bf.I.106/2020/27.).

[50] Helyesen minősítette tehát a törvényszék vádlott1 I. rendű vádlott bűncselekményét.

[51] A másodfokú bíróság a jogi indokolást (elsőfokú ítélet [111] bekezdés) kiegészítette azzal, hogy az I. rendű vádlott a bűncselekményt bünszövetségben és üzletszerűen követte el. Ezért cselekményével a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősülő költségvetési csalás büntettét követte el. A fordulatok megjelölése ez esetben is szükséges.

[52] vádlott2 II. rendű vádlott bűncselekményének minősítése is törvényes. A II. rendű vádlott, mint a cég2 ügyvezetője, két gazdasági társaságnak, az cég1-nek és a cég3-nek állított ki meg nem történt gazdasági eseményekről fiktív számlákat, ezzel nyújtva segítséget e gazdasági társaságok költségvetést károsító tevékenységéhez.

[53] A részesként elkövetett költségvetési csalási cselekmény, mint tényálláson kívüli magatartás nem vonható a tettesként elkövetett cselekménnyel törvényi egységbe.

[54] A részesi magatartások is csak akkor alkotnak törvényi egységet, ha azonos tettes cselekményeihez kapcsolódnak; ha a részes különböző tettesek által elkövetett alapcselekményhez fűződően követte el a költségvetési csalást, a részesi cselekmények rendbelisége a tettesi alapcselekményhez igazodik (EBH2019.B.6. I. és II.).

[55] vádlott2 II. rendű vádlott két, különböző személy által vezetett gazdasági társaság ügyvezetőjének nyújtott bűnsegédi bűnrészességet, ezáltal cselekménye két rendbelinek minősül. A terhére megállapított elkövetési érték pedig a tettesek által okozott vagyoni hátránnyal megegyező.

[56] A fordulatokat a minősített esetekben itt sem tüntette fel az elsőfokú bíróság, azokat az ítéltábla a helybenhagyó rendelkezés mellett pótolta.

[57] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőket többségében helyesen állapította meg a törvényszék.

[58] vádlott² II. rendű vádlottnál a cég³ vonatkozásában az ítéltábla mellőzte súlyosító körülményként értékelni azt, hogy az elkövetési érték a jelentős értékhatár felső határához közeli. A Btk. 459. § (6) bekezdés c) pontja szerinti értékhatár 5.000.001,- forinttól 50.000.000,- forintig terjed. Az okozott vagyoni hátrány ez esetben 39.329.000,- forint, ami meghaladja ugyan az alsó és felső határ összegének átlagát, de nem közelíti meg oly mértékben a felső határt, ami súlyosító körülménykénti figyelembe vételét megalapozná.

[59] Az ítéltábla mindkét vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetésétől több, mint egy év eltelt.

[60] Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék álláspontját abban, hogy a számba vett enyhítő körülmények túlsúlyára és nyomatékára figyelemmel egyik vádlottal szemben sem indokolt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. Helyesen mutattak rá a védők arra, hogy a bűncselekmények elkövetése óta a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulata szerint minősülő költségvetési csalás büntette] büntetési tételének felső határát meghaladó idő, több, mint tíz év eltelt.

[61] Ez olyan jelentős időmúlás, ami vádlott¹ I. rendű vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén már a büntetésen túlmutató joghátrányt jelentene. Ezért az ítéltábla az ügyészségnek a kiszabott szabadságvesztés és a pénzbüntetés súlyosítására, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzésére és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására irányuló fellebbezését alaptalannak tartotta.

[62] A bűncselekmény tárgyi súlyára és arra is figyelemmel, hogy az ítéletben elbírált bűncselekményt vádlott¹ I. rendű vádlott az ellene folyamatban lévő büntető eljárás alatt követte el, a szabadságvesztés tartamának enyhítésére irányuló fellebbezést is alaptalannak tartotta az ítéltábla.

[63] A pénzbüntetés kiszabásának törvényi feltételei a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében nem valósultak meg maradéktalanul. A Btk. 50. § (2) bekezdése szerinti, kötelezően alkalmazandó pénzbüntetés kiszabásának egyik – konjunktív – feltétele, hogy az elkövetőnek megfelelő jövedelme vagy vagyona legyen. vádlott¹ I. rendű vádlott jövedelmi viszonyai az elsőfokú ítélet kihirdetése után megváltoztak, kizárólag a fuvarozásból származó 150.000-170.000,- forint keresettel rendelkezik. vádlott² II. rendű vádlott havi jövedelme 200.000,- forint. Vagyona egyik vádlottnak sincs. Mindketten a minimálbér körüli havi juttatásban részesülnek (a minimálbér 2023. évi bruttó összege 232.000,- forint). Ezért a másodfokú bíróság mindkét vádlott esetében mellőzte a pénzbüntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést.

[64] Az elsőfokú bíróság által számba vett és az ítéltábla által kiegészített enyhítő körülményekre, továbbá arra is figyelemmel, hogy a vádlottak a bűncselekmények elkövetésében nem töltöttek be irányító, kezdeményező szerepet, az ítéltábla a

szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét eltúlzottnak tartotta, ezért azt mindkét vádlott esetében 3 (három) évre enyhítette.

[65] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek (foglalkozástól eltiltás, bűnjelekről, bűnügyi költségről rendelkezés).

[66] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a bűncselekmények jellegére, tárgyi súlyára tekintettel egyik vádlott sem érdemes az előzetes mentesítésre. Ezen nem változtat az a tény sem, hogy a másodfokú bíróság a már említettek miatt indokoltnak tartotta a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésénél a próbaidő tartamának enyhítését.

[67] A kifejtettek alapján az ítéltábla az enyhítésre irányuló fellebbezéseket alaposaknak ítélte, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az indokolásban írtak szerint a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények jogszabályi megjelölését kiegészítette.

[68] vádlott1 I. rendű vádlott lakcímkártyája alapján megállapította az I. rendű vádlott lakcímét.

[69] Tekintettel arra, hogy az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések eredményesek voltak, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli.

[70] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2023. április 5.

Dr. Benedek Tibor sk.

Dr. Cserhádi Ágota sk.

Sefta Márta dr. sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla[ÁA[Í1] Bf.I.514/2022/7. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.127/2021/71. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős.

Szeged, 2023. április 5.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke

[ÁA[Í1]